

פעולה על צביעות:

תגדירו לי מה זה אומר צבוע, שאומרים לכם צבוע מה הדבר הראשון שעולה לכם לראש?

דוגמאות+שאלה: "תלמידים יקרים, אתם צריכים להשתדל ממש להתנהג יפה ולהיות ממושמעים היום, מגיע בודק של משרד החינוך והוא צריך לראות שהתלמידים שלנו רציניים כדי שנקבל יותר תקציב."

"לא רוצה! זה צביעות! אם אני תמיד מדבר בשיעור ומתנהג לא משהו אני לא מתכוון להיות צבוע ולעשות אחרת רק כי יש מישהו שמסתכל!"

אז מה אתם אומרים? צביעות?

דין:

האם אתם מרגישים בחיים לפעמים שאתם צבועים? או שאתם נאלצים להיות צבועים בגלל החברה או בשביל החברה?

באיזה מקרה אתם תשמרו לעצמכם את האמת למרות שאתם מאמינים בה ובטוחים בה ב-100 אחוז? ובאיזה מקרה תגיד את האמת שלך בידיעה שיש סיכוי שכשתגיד את האמת שלך תפגע באותו אדם?

קרה לכם פעם שנתקלתם בדילמה של שני ערכים שמתנגשים, האם להיות אמיתי וכנה, או להסתיר את האמת/ לשקר?

דוגמא: חבר בא להשמיע לך שיר חדש והוא בהתלהבות על השיר ומחכה לתגובתך על השיר, אתה לא אוהב/ לא מתחבר לסגנון של השיר, האם יש לך דילמה של האם אני אגיד לו שזה שיר גרוע או סגנון זוועה, או שתשקר לו ותגיד לו וואלה שיר טוב, והאם יש דרך נוספת לצאת מהדילמה הזאת בצורה טובה לשני הצדדים, שכולם ירגישו בנוח? (אפשרות אחת: אני פחות מתחבר לסגנון אבל למצוא משהו טוב בשיר שאתה מרגיש בנוח והוא אמיתי מבחינתך למשל: איזה קול טוב יש לזמר, איזה קליפ מושקע, איכות מטורפת של צילום...)

האם מישהו שבדרך כלל לא מקפיד על לברך על האוכל או על הנחת תפילין, כשאתם רואים אותו מניח תפילין שהוא ליד חברים או מברך זה נקרא שהוא צבוע? או שהוא פשוט רוצה לשפר את מעשיו ולהתקדם והחברה עוזרת לו בכך?

ביום אחד מימי שירותו הצבאי, קיבל המפקד הודעה על כך שלמחרת מגיע המג"ד לביקורת בבסיס. מיד הזיזו את כל החיילים לצחצח את כל הבסיס כדי שהכל יהיה מדוגם לקראת הביקור של המג"ד. כשעתיים לפני שהמג"ד היה צפוי להגיע הסתכל מפקד הבסיס באחד מהשרטוטים של הבסיס, ולתדהמתו גילה שבאמצע הבסיס אמור לעמוד שער. המפקד חיפש בכל הבסיס, ולבסוף מצא את השער זרוק בצד. כדי לפתור את הבעיה העמיד המפקד שני חיילים שיחזיקו את השער במקומו עד שיגמר הביקור של המג"ד. וכך היה עד שעזב המג"ד את הבסיס.

זה נקרא צביעות או לא?

מכירים את זה שמגיעים אורחים ואז פתאום מארגנים ומסדרים את הבית? האם זה צביעות שאנחנו מנקים בעיקר רק כשאנשים מגיעים, או שזה דווקא בסדר לעשות את זה, ושזה בסדר לסדר בשביל אנשים וזה בשביל לכבד אותם שיראה מסודר ולכן זה בסדר?

אפשר לראות שבסיפור הראשון אנו נדרשים לעבור איזו ביקורת, אנו צריכים שכלפי חוץ ייראה משהו מסוים ולכן אנו דואגים שכך זה ייראה. לא אכפת לנו אם זה אמיתי, לא אכפת לנו מה יקרה בשנייה שהצורך להראות את הדבר ייגמר; מה שמשנה הוא רק שכלפי חוץ ייראה תקין. זוהי הצביעות.

גם בסיפור השני אנו רוצים שכלפי חוץ ייראה נקי ומסודר, אך במקרה הזה אין כאן רק רצון לעבור את הביקורת החיצונית, אלא יש כאן רצון אמיתי שהבית יהיה תמיד נקי ומסודר, והביקור של האורחים רק מהווה עבורנו סיבה שתכפה עלינו להתנהג כפי שאנו באמת רוצים. ההבדל בין המקרים הוא מה

יקרה בשנייה שהדרישה להראות משהו כלפי חוץ תיגמר; האם נמשיך לנסות להתנהג באותה דרך או שכבר לא יהיה לנו אכפת?

אחרי הפעולה אני רוצה לשאול אתכם, תגדירו לי בבקשה מה זה צבוע? הדעה שלכם השתנתה או שנשארה אותו דבר?

סיכום: בחיים תמיד צריך לדעת למצוא את האיזון בין כביכול צביעות לבין להגיד את האמת בפנים למרות שהיא יכולה לפגוע או להזיק, המון קשור בסיטואציה באותו רגע, אין אף פעם תשובה חד משמעית, לפעמים הדרך היא פשוט לומר את האמת בפנים לא משנה כמה היא כואבת, ולפעמים צריך לדעת לשחק את המשחק, למצוא תשובה יצירתית שתוציא אותנו מהשאלה של האדם בלי לפגוע בו, אני רוצה שבפעם הבאה שתעמדו בפני דילמה כזאת תחשבו רגע, מה כדאי לי לעשות? האם הדבר הנכון ביותר לי לעשות הוא להגיד את האמת בפנים של אותו אדם או למצוא דרך אחרת שהאדם לא יפגע? קחו את זה לתשומת ליבכם.